

τὸ κτῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
 ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
 ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

7. (8) Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῶι,
 δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι,
 τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλῳ
 καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

8. (15)   -- υ -- -- υ -- υ υ
                               -- υ -- υ -- υ -- υ --
                                   υ -- υ -- -- υ -- --
                                   -- υ -- υ -- υ -- --

⟨Ὠραῖον⟩ ἐκ γῆς χρῆ κατίδην πλόον,
 εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχει·

16, qui contulit Αἰώπειον μῦθον. cf. AR. Eccles. 969 ss 7 PLAT. Gorg. 451° οἶομαι γάρ σε ἀκηκοέναι ἐν τοῖς συμποσίοις αἰδόντων ἀνθρώπων τοῦτο τὸ κόλιον, ἐν ᾧ καταριθμοῦνται αἰδοντες, ὅτι ὑγιαίνειν μὲν ἄριστόν ἐστι, τὸ δὲ δεύτερον καλὸν γενέσθαι, τρίτον δέ, ὡς φησιν ὁ ποιητῆς τοῦ κολίου, τὸ πλουτεῖν ἀδόλῳ, ubi Schol. τὸ κόλιον τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον· [1—4] cf. leg. 1, 631° 2, 661^a LUCIAN. de laps. inter sal. 6 CLEM. ALEX. Strom. 4, 5, 23, 2 p. 258, 12 St. ὁ μὲν οὖν Σιμωνίδης [fr. 190^A B. 4], καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης, ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ γράφει, 'δ δεύτερον δ' εὐφυᾶ καλὸν γενέσθαι, τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλῳ' (THEODOR. Gr. aff. eur. 11, 14 R.) ARIST. rhet. 2, 21. 1394^b, 13 ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστόν ἐστιν, ὡς γ' ἡμῖν δοκεῖ (com. fragm. ed. Mein. 3 p. 169 Epicharm. fr. 262) STEPHAN. ad l. p. 301 R. (vol. 21) τὸ 'ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστον' Σιμωνίδου ἐστὶν ἀπὸ τῶν κολιῶν αὐτοῦ ἐπῶν· οἱ δ' Ἐπιχάρμου (GREG. COR.

Wil. Leseb. 1 Erl. p. 2 s A. Manzoni Boll. Fil. Cl. 34 (1928), 96 ss 3 εἰσιδόντα A ἰδόντα E Eust. corr. Herm. κλήμ- Wil. 7 u. Wil. Gl 2, 224¹. 254¹ Fr. Huebner de Pluto (diss. Hal. 21) p. 259 'cf. Babr. 59' Cr. uide Sotad. fr. 1^a, 10 Esch. (17 D.), Aripkr. et Licymn. in Ὑγίειαν hymnos, Simon. fr. 56, Orph. hymn. 68 1 θνητῶι Athen. om. Clem. 2 δ' εὐφυᾶ γ. Clem. L δὲ καλὸν φυὰν Athen. 3 τὸ om. Plat. Stob. Clem. Theod. τὸ δὲ τρ. Schol. 4 om. Plat. Anaxandr. Clem. Theodor. καὶ τὸ: εἶτα Stob. om. Schol. τέτ. δὲ Schol. συνηβᾶν Athen. cf. Hesych. ἡβᾶν . . . εὐωχεῖσθαι. μεθύσκεσθαι cῶν Stob. 8 cf. Scol. 30, 19 s et Wil. H. D. 2, 108 nota